

KRISTINA ABELLI ELANDER

Född 1952 i Stockholm
Bor och arbetar i Stockholm och Öllösa Gamla Skola

”Tänk på hur du censurerar dig själv...” är ett uttalande av Sara Arrhenius som Kristina Abelli Elander ständigt återkommer till.

Kristinas konstnärliga arbete börjar oftast med en idé som först efter en lång process tar form. Hon vill vänta så länge som möjligt med att besluta om själva gestaltningen, vilket leder till en lätt stress, ovisshet och spänning som hon försätter sig i för att inte utesluta de möjligheter som kan dyka upp under vägen i arbetet.

Länge var hennes största drivkraft ilska över rådande könsmaktsordning, och hon säger att hon ”ville ge betraktaren på käften”. Under senare år har hon låtit andra stämningar och tankar få plats i sin bildvärld.

I Gender Heart visar hon verk från sitt ständigt pågående projekt Alien Works. Kristina startade med Alien Works runt 2005. Projektet sprang ur hennes funderingar över myter och figurer som förekommer inom populärkulturen. Alienfiguren intresserade henne särskilt och hon ville se sin omvärld genom en Aliens ögon. Som Alien-figuren i populärkulturen framställs är den obegriplig och skrämmande för människan genom sin a-sexualitet och brist på sexuellt begär, kombinerat med sin höga intelligens och avancerade tekniska kunskap. En Alien är ett hot mot människans maktordning.

För många år sedan såg Kristina en utställning av Josabeth Sjöberg, som levde under 1800-talet. I detaljerade teckningar skildrade hon vardagslivet i såväl 1800-talets fattig-Stockholm som i borgerliga kretsar. Josabeth Sjöbergs teckningar gjorde ett bestående intryck på Kristina då de utstrålade en stor angelägenhet och närvaro. Fortfarande försöker Kristina se omvärlden genom Josabeth Sjöbergs ögon.

Kristina menar att konsten är en av de få mentala frizoner som fortfarande finns kvar: inom konsten kan man filosofera, tänka kritiskt och ställa obekväma frågor utan att det finns något direkt nyttotänkande. Hon anser inte att det är konstnärernas plikt att med sin konst påverka samhället, men säger att om man vill lyfta olika frågor så är konsten ett utmärkt redskap för detta. Hon exemplifierar med Pussy Riots aktioner som visar att konsten i en diktatur kan ses som en livsfarlig kraft som måste motarbetas med alla medel.

Som konstnär kan det vara svårt att formulera sina frågor: det kan ta en livstid att ställa dem och att finna svar är en ynnest. Kristina säger: ”Om du ställer dina frågor kan du riskera att aldrig få de där svaren som du traktade så hårt efter, som kanske varit drivkraften, men det är det ändå värt att ställa frågorna.”

KRISTINA ABELLI ELANDER

Born 1952 in Stockholm
Lives and works in Stockholm and Öllösa Old School

“Think how you censor yourself ... “ are words by Sara Arrhenius to which Kristina Abelli Elander repeatedly returns.

Kristina’s artistic work often begins with an idea that develops in a long process. She wants to wait as long as possible with her decision on the actual presentation, which can easily lead to slight stress, uncertainty and tension, to which she exposes herself so as not to exclude the opportunities that may arise along the road.

For a long time, her main driving force was rage over the existing gender-based power structure, and she says that she wanted to “give the observer a punch in the teeth”. In later years she has made room for other voices and thoughts in her imagery.

In Gender Heart she exhibits works from her constantly ongoing project Alien Works. Kristina started Alien Works around 2005. The project emerged from her reflections on myths and figures in popular culture. The Alien figure interested her particularly and she wanted to see her world through the eyes of an Alien. The way the Alien figure is presented in popular culture, it is incomprehensible and frightening to people through its asexuality and lack of sex drive, in combination with its high intelligence and advanced technological expertise. An Alien is a threat to the human power structure.

Many years ago, Kristina saw an exhibition by Josabeth Sjöberg, who lived in the 19th century. In detailed drawings she shows everyday life in both the poverty-stricken Stockholm of the 19th century and in its genteel society. Josabeth Sjöberg’s drawings made a lasting impression on Kristina, glowing with empathy and presence. Kristina still tries to see her world through Josabeth Sjöberg’s eyes.

Kristina feels that art is one of the few mental free zones that remain: in art you can philosophise, think critically and ask thorny questions without having any directly utilitarian purpose. She does not consider it the duty of artists to affect society with their work, but says that if you want to put focus on an issue, art is an excellent tool for doing it. She gives the example of Pussy Riot’s actions, which show that art in a dictatorship can be seen as a lethal threat that must be counteracted by any means possible.

As an artist, it can be difficult to phrase your questions: it can take a lifetime to ask them and to find answers is a blessing. Kristina says: “if you ask your questions you risk never getting the answers you so fiercely sought, which perhaps motivated you, but it is still worth asking the questions.”

